

Samenvatting

Evaluatie bruikbaarheid Quick Scan

1. Aanleiding, doel en onderzoeksvragen

In opdracht van de Directie Sanctie- en Preventiebeleid (DSP) is de Stichting Reclassering Nederland in het kader van het beleidsprogramma Terugdringen Recidive (TR) in 2003 gestart met de ontwikkeling van de zogenoemde Quick Scan.

Het doel van de Quick Scan is om reeds in de eerste fase van het strafrechtproces een snelle inschatting te maken van het recidiverisico en de responsiviteit van de verdachte en op basis hiervan de rechterlijke macht te adviseren over het al dan niet inzetten van vervolgvactiteiten binnen de reclassering (en met name over het afnemen van de RISc).

Na een eerste pilot met de Quick Scan in 2004 is het instrument bijgesteld. Vervolgens is in regio's Den Haag en Roermond een tweede pilot gehouden in de periode maart t/m juni 2006.

Doelstelling van deze testfase was om de bruikbaarheid van het instrument voor reclasseringswerkers na te gaan en om een beeld te krijgen van de randvoorwaarden waaraan moet worden voldaan voor een adequate landelijke implementatie van de Quick Scan.

In het onderzoek stonden de volgende vragen centraal:

1. Is de Quick Scan in de praktijk voor reclasseringswerkers bruikbaar?
2. Voor welke groep(en) verdachten is de Quick Scan in de praktijk voor reclasseringswerkers bruikbaar?
3. Aan welke randvoorwaarden moet daarbij worden voldaan?

Deze drie centrale onderzoeksvragen omvatten een tiental deelvragen.

Als onderzoeksvragen met betrekking tot de bruikbaarheid van de Quick Scan voor reclasseringswerkers zijn geformuleerd:

1. In hoeverre is de Quick Scan bruikbaar als informatiebron/hulpmiddel bij het vormen van het oordeel van de reclasseringwerkers over het recidiverisico en de mogelijkheid tot gedragsbeïnvloeding van de cliënt?
2. In hoeverre achten de betrokkenen binnen de reclassering de Quick Scan een goed selectie-instrument om over het al dan niet inzetten van de RISc te adviseren?
3. In hoeverre vinden de reclasseringswerkers de Quick Scan voldoende gebruiksvriendelijk/afneembaar? Op welke punten is verbetering gewenst?
4. Wat is de afnameduur van de Quick Scan? Welke factoren spelen daarbij een rol?
5. Worden de Quick Scans volledig ingevuld? Zo nee, welke onderdelen niet? Wat is hiervan de reden?

Onderzoeksvragen met betrekking tot de bruikbaarheid van de Quick Scan bij de doelgroep.

Zijn er groepen verdachten waarvoor de Quick Scan niet geschikt/ afneembaar is? Zo ja, wat is daarvan de reden?

6. In hoeverre is het instrument bruikbaar bij ontkennende verdachten?
7. Kunnen – op basis van het onderhavige evaluatieonderzoek – inclusie- c.q. exclusiecriteria benoemd worden voor afname van de Quick Scan?

Onderzoeksvragen met betrekking tot de randvoorwaarden:

8. Aan welke randvoorwaarden (o.a. kennis en vaardigheden van reclasseringswerkers, beschikbare tijd en plaats van afname) moet worden voldaan om de Quick Scan te kunnen afnemen?
9. Hoe ervaren de ketenpartners¹ van de reclassering die (indirect) zijn betrokken bij de proefuitrol de eventuele belasting die voortkomt uit het werken met de Quick Scan door de reclassering?

2. Onderzoeksopzet

Operationalisering bruikbaarheid

De term (praktische) bruikbaarheid is in het onderzoek uiteengelegd in enerzijds de inhoudelijke bruikbaarheid en anderzijds de randvoorwaardelijke bruikbaarheid. Onder de inhoudelijke bruikbaarheid is verstaan het kunnen inschatten van het recidiverisico en de responsiviteit, en het kunnen adviseren over het afnemen van de RISc. De randvoorwaardelijke bruikbaarheid omvat de gebruiksvriendelijkheid van het instrument, de afnametijd, de doelgroepen, de benodigde kennis en vaardigheden van de reclasseringswerker e.d. Bruikbaarheid in de zin van validiteit en betrouwbaarheid van het instrument vallen buiten de scope van dit onderzoek.

Onderzoeksmethoden

De informatie die nodig was om de onderzoeksvragen te beantwoorden is op de volgende manier verzameld.

1. Kwantitatieve analyse van 139 afgenomen Quick Scans + een hieraan gekoppeld evaluatieformulier.

In het evaluatieformulier is gevraagd naar:

- de mate waarin de reclasseringswerker op basis van de Quick Scan het recidiverisico en de responsiviteit van de verdachte in kon schatten en kon adviseren over de afname van de RISc;
- de tijdsduur, nodig voor het afnemen en invullen van de Quick Scan;
- het gemak waarmee de verdachte ingedeeld kon worden in een van de onderscheiden delictcategorieën.

Deze gegevens zijn geanalyseerd, naar pilotlocatie, in samenhang met de achtergrondkenmerken van de verdachte.

---

¹ In het onderzoek zijn uiteindelijk geen ketenpartners betrokken. Gelet op het ontwikkelingsstadium waarin de Quick Scan verkeert, is vooraf al besloten leden van het OM en van de ZM buiten het onderzoek te laten. Ook de politie is niet in het onderzoek betrokken aangezien zowel in Roermond als in Den Haag door de locatiecoördinatoren werd aangegeven dat er voor hen niks is veranderd ten opzichte van de situatie voor de start met de Quick Scan omdat er altijd al vroeghulpgesprekken gevoerd. Het feit dat dit nu met een nieuw instrument gebeurt heeft geen gevolgen voor de politie. De arrondissementssecretariaten maken deel uit van de Reclassering en zijn daarom geen ketenpartner.

2. Groepsinterviews met reclasseringswerkers. In deze interviews is gediscussieerd over de eerste bevindingen uit de analyse van de evaluatieformulieren, de inhoud van de Quick Scan (de inhoud, hoeveelheid, formulering, volgorde en delictafhankelijkheid van de vragen), de doelgroepen waarvoor de Quick Scan gebruikt kan worden en de randvoorwaarden voor een goed gebruik van de Quick Scan.
3. Telefonische interviews met drie werkbegeleiders en drie medewerkers van het arrondissementssecretariaat.
In de telefonische interviews met de werkbegeleiders is enerzijds ingegaan op de belasting die zij zelf ondervinden van het werken met Quick Scan en anderzijds op de indruk die zij hebben van de bruikbaarheid van het instrument voor de reclasseringswerkers die zij begeleiden.
De telefonische interviews met de arrondissementssecretarissen gingen over de belasting die zij ervaren als gevolg van het werken met de Quick Scan, te weten het verzamelen en aanleveren van de justitiële documentatie ('strafblad') en het al zoveel mogelijk invullen van het voorblad van de Quick Scan.

Deelnemers en afvallers

Bij een deel van de verdachten die in principe in aanmerking kwamen voor afname van de Quick Scan is geen Quick Scan afgenomen. De belangrijkste redenen hiervoor waren heenzending, het weigeren van medewerking, overplaatsing/transport en het reeds bekend zijn van de verdachte bij de rechter commissaris. De verdachten waarbij wel een Quick Scan is afgenomen verschilden van de afvallers met name ten aanzien van het type delict waarvan zij verdacht werden en het statisch recidiverisico. De verdachten waarbij de Quick Scan is afgenomen worden vaker verdacht van relationeel of seksueel geweld en hebben een hoger statisch recidiverisico. Dit zijn de verdachten voor wie de Quick Scan en de RISc met name bedoeld zijn. De spreiding van de verdachten waarbij de Quick Scan is afgenomen over de verschillende delicten, de ernst van de delicten en een aantal ander achtergrondkenmerken is daarnaast wel dusdanig groot dat er, gegeven een veronderstelde samenhang met de bruikbaarheid van de Quick Scan, een grote diversiteit aan ervaringen met betrekking tot de bruikbaarheid in deze pilot is opgedaan.

3. Bevindingen

Bruikbaarheid van de Quick Scan voor het inschatten van het recidiverisico en de mogelijkheid tot gedragsbeïnvloeding, en als selectie-instrument om over het al dan niet inzetten van de RISc te adviseren (1,2)².

In 40% van de gevallen wordt de Quick Scan door de reclasseringswerkers inhoudelijk als goed bruikbaar beschouwd, hetgeen wil zeggen dat zowel een goede inschatting van het recidiverisico en de responsiviteit kan worden gemaakt, als een goed advies over afname van de RISc kan worden gegeven. In de overige 60% van de gevallen schiet de Quick Scan volgens de reclasseringswerkers op minimaal een van de drie aspecten tekort. Afzonderlijke beschouwing van de drie aspecten laat zien dat men in 60% van de

---

² Tussen haakjes staan de nummers van de onderzoeksvragen waarop een antwoord wordt gegeven.

gevallen het recidiverisico goed kan inschatten, eveneens in 60% van de gevallen de responsiviteit goed kan inschatten en in 78% van de afgenomen Quick Scans goed kan adviseren over de RISC.

Voor een antwoord op de vraag of de Quick Scan bruikbaar is, is echter eveneens inzicht nodig in hetgeen waartoe Quick Scans leiden wanneer het recidiverisico, de responsiviteit en/of het RISC-advies onvoldoende kan worden bepaald op basis van de Quick Scan. In welke mate leiden deze tot overbodige afnames van de RISC³ (te weten afname bij verdachten die uiteindelijk niet in aanmerking komen voor een gedragsinterventie) of tot niet-adequate adviezen aan de rechterlijke macht? Hierover is echter geen informatie beschikbaar.

De inhoudelijke bruikbaarheid kan worden verhoogd door het niet afnemen van de Quick Scan op een moment dat een verdachte onder invloed is van verdovende middelen, zeer emotioneel is of slecht aanspreekbaar is vanwege een psychische stoornis, en door het stellen van extra vragen (voorgestructureerd of via gericht doorvragen). Het stellen van extra vragen leidt echter wel tot een doelmatigheidsdilemma: de behoefte aan kwaliteit (extra vragen) staat op gespannen voet met de snelle screening waarvoor de Quick Scan in essentie is bedoeld.

Gebruiksvriendelijkheid (3)

De Quick Scan wordt door de reclasseringswerkers als een prettig instrument beschouwd, mits duidelijk is waarvoor en hoe de Quick Scan precies gebruikt dient te worden. Er is één expliciet punt van kritiek: het invoerprogramma Excel wordt als zeer gebruiksonvriendelijk beschouwd. Daarnaast is het afnemen van de Quick Scan op papier, gevolgd door een digitaal invoer inefficiënt. Verder voldoet de beoogde rol van het arrondissementsecretariaat - het invullen van het voorblad en van de statische gegevens plus het verzamelen van de informatie hiervoor - niet. In Den Haag vulden reclasseringswerkers de gegevens zelf in en in Roermond achtten de reclasseringswerkers het nodig het invoerwerk van het arrondissementssecretariaat te controleren, hetgeen dubbel werk betekent.

Andere verbeterpunten zijn de automatische aanmaak van de eindconclusie: deze zou in de vorm van een rapport moeten komen; en een betere beschikbaarheid van aanvullende informatie die nodig is om een zo compleet mogelijk beeld te krijgen van de verdachte (met name het proces verbaal). Verder worden suggesties gedaan voor het aanpassen van een aantal formuleringen en vragen in de Quick Scan. Hierbij geldt te allen tijde dat door reclasseringswerkers gewenste aanpassingen alleen kunnen worden overgenomen wanneer dit geen afbreuk doet aan de wetenschappelijke eisen die aan het instrument worden gesteld.

Afnameduur (4)

Een vooraf beoogde maximum-afnametijd (gesprekstijd) van 30 minuten blijkt haalbaar te zijn. In Den Haag wordt deze tijd in de testfase al binnen een maand bereikt bij de vroeghulpgesprekken (bij TOM-zittingen is de afnametijd ook korter dan 30 minuten, hetgeen echter vooral wordt bepaald door het feit dat op het moment van inzetten weinig tijd voor afname beschikbaar is). Deze tijd hangt niet samen met kenmerken van de

---

³ Met de invoering van de Quick Scan dient de RISC voor het vaststellen van het type interventie en niet meer voor het vaststellen of een verdachte voor interventie in aanmerking komt; daarover dient de Quick Scan uitsluitend te geven.

verdachte of het delict, noch met de ervaring van de reclasseringswerker met afname van de Quick Scan. De totale afnameduur van de Quick Scan (incl. voorbereiding, invoer en opstellen van het advies) bedraagt aan het eind van de testfase 68 minuten. Deze totale afnameduur wordt wél bepaald door het type delict (daarmee varieert ook het aantal af te nemen vragen) en met de ervaring van de reclasseringswerker met afname van de Quick Scan.

Volledigheid van invulling (5)

De volledigheid van invulling van de QS laat op een aantal punten te wensen over. Bij de statische factoren ontbreken met name de gegevens die voorafgaand aan het gesprek nog niet bekend zijn. Deze worden na afloop van het gesprek niet alsnog ingevuld. Bij de dynamische factoren variëren de leemtes tussen 0-47% van de vragen, verspreid over bijna alle factoren. Alleen vragen over seksueel geweld worden consequent altijd ingevuld bij de verdachten van een dergelijk delict. Redenen voor onvolledigheid zijn dat voor een deel van de vragen geldt dat de reclasseringswerker deze niet zinvol of niet goed geformuleerd vindt. Daarnaast draagt het afwijken van de vragenvolgorde en het pas achteraf invoeren van de gegevens mogelijk bij tot onvolledige invulling. Het eindoordeel over het recidiverisico en over de responsiviteit ("laag-matig-hoog") wordt vaak niet ingevuld (bij 22% respectievelijk 35% niet) op de daarvoor bestemde plaats. Wel wordt hierover een oordeel gegeven in de ruimte die men heeft voor een toelichting erop.

(On)geschiktheid voor groepen verdachten (6,7,8)

Er komen weinig groepen verdachten naar voren waarbij de bruikbaarheid van de Quick Scan beter is dan bij andere. Echter weinig zinvol is afname bij:

- personen waarvan op voorhand al vaststaat dat een RISC afgenomen moet worden. Het gaat dan vooral om verdachten van ernstigere delicten;
- personen waarmee geen gesprek gevoerd kan worden dat betrouwbare antwoorden oplevert. Dit betreft met name verdachten met wie door ernstige psychiatrische problematiek niet goed een gesprek gevoerd kan worden. Als het om relatief kortdurende situaties van minder goed aanspreekbaar zijn gaat (het verkeren onder invloed van drugs of alcohol, grote emotionaliteit e.d.) kan de Quick Scan, mits de doorlooptijd dit toelaat, op een later moment afgenomen worden.

Ten aanzien van de bruikbaarheid van de Quick Scan bij enkele andere groepen verdachten valt een voorbehoud te maken:

- bij ontkennende verdachten is de Quick Scan niet op voorhand onbruikbaar. De vragen bij 'zelfinzicht' over het delict dienen bij deze verdachten anders geformuleerd te worden. Onzeker is echter in hoeverre het zelfinzicht/de responsiviteit van een ontkennende verdachte goed genoeg in beeld gebracht kan worden.
- bij personen die de Nederlandse taal niet spreken zou met behulp van een tolk de Quick Scan afgenomen kunnen worden. De vraag is daarbij in hoeverre in een gesprek dat via een vertaler loopt de relevante nuances en details naar voren komen (lijken antwoorden sociaalwenselijk, kan de vertaler exact op de verdachte overbrengen wat de reclasseringswerker wil weten etc.).

Randvoorwaarden voor adequate afname van de Quick Scan (9)

- Kennis en vaardigheden: ervaring met het afnemen van vroeghulpgesprekken is vereist. De Quick Scan is meer dan een vragenlijst die letterlijk afgenomen dient te worden. Op de juiste manier kunnen doorvragen, binnen de grenzen die het houden van een 'Quick' Scan stelt, is van belang om een goed beeld van de verdachte te krijgen.
- Timing/organisatie: bij TOM-zittingen is de beschikbare tijd voor het afnemen van de Quick Scan vaak (te) kort. Daarnaast is de bijdrage van de uitkomst van de Quick Scan aan de bepaling van een sanctie relatief klein, omdat alleen nog de keuze tussen werk- en leerstraf moet worden gemaakt. Inzetting van de Quick Scan voordat het OM tot een transactie besluit is doelmatiger.
- Tijd: Over de tijd die het afnemen van de Quick Scan (inclusief voorbereiding, invoeren gegevens, uitwerken eindoordeel) kost zijn de reclasseringswerkers niet negatief, mits deze tijd past binnen de normtijd in het werkproces. Het afnemen van de Quick Scan op papier, gevolgd door het digitaal invoeren, wordt wel als inefficiënt ervaren. Op dit punt valt ook de meeste tijdwinst te behalen.
- Daarnaast is een betere communicatie tussen ketenpartners over de overplaatsing/heenzending van verdachten gewenst om overbodige reistijd van reclasseringswerkers tot een minimum te beperken.

4. Aanbevelingen

Onderstaand worden, aanvullend op de reeds genoemde doelgroepen en randvoorwaarden, een aantal aanbevelingen gedaan, gericht op verbetering van de inhoudelijke bruikbaarheid van de Quick Scan en op optimalisering van de invoering en het gebruik van de Quick Scan op landelijke schaal.

1. Voor het vergroten van de inhoudelijke bruikbaarheid van de Quick Scan kunnen de volgende maatregelen dienen:
  - o het stellen van extra vragen. Hiervoor zijn twee mogelijkheden:
    1. Extra (voorgestructureerde) vragen. Dit vergroot de afnameduur van elke Quick Scan, hetgeen bij 40% van de Quick Scans niet nodig is en is daarom niet zonder meer gewenst. Wel zou ruimte geboden moeten worden om, naar de keuze van de reclasseringswerker, (een deel van) de vragen betreffende het sociaal netwerk en de relationele problemen ook aan andere verdachten te stellen dan alleen aan verdachten van een specifiek delict. Deze onderwerpen vinden de reclasseringswerkers bij veel verdachten relevant voor het krijgen van een goed beeld, ongeacht het type delict.
    2. Niet-voorgestructureerd doorvragen. De reclasseringswerkers dienen beter geïnstrueerd te worden over de ruimte die zij mogen (en moeten) nemen om aanvullende vragen te stellen, die per verdachte verschillen (zie ook bij aanbeveling 3).

Bij de keuze voor het stellen van extra vragen en de wijze waarop dat gebeurt is van groot belang dat gekeken wordt hoe de met elkaar op gespannen voet staande doelen van snelheid enerzijds en kwalitatief goede informatie anderzijds met elkaar te verenigen zijn.

Voorkomen moet worden dat in dit stadium toch al bijna een volledige RISc afgenomen wordt.

- o het uitstellen van het moment van afnemen van de Quick Scan indien een verdachte onder invloed is van verdovende middelen, zeer emotioneel is of slecht aanspreekbaar is vanwege een psychische stoornis.
  - o het toevoegen van een antwoordcategorie 'geen oordeel/niet goed in te schatten' aan de antwoordcategorieën bij het eindoordeel over recidiverisico en over responsiviteit.
2. Overwogen dient te worden eerst nader onderzoek te houden alvorens over te gaan tot een landelijke invoering van de Quick Scan. Dit kan in de vorm van een derde pilot, waarin voor de op basis van de bevindingen in de tweede pilot aangepaste Quick Scan wordt onderzocht in hoeverre de bruikbaarheid op alle drie de aspecten van de Quick Scan verbeterd is (hoger dan 40%). Een alternatief is het verrichten van nader onderzoek naar de afgenomen Quick Scans in deze tweede pilot. Voor de 60% die op minimaal één aspect niet 'goed' scoort zou dan nagegaan moeten worden wat de kwaliteit is van het RISC-advies en van het advies aan de rechterlijke macht. Een andere optie is het gefaseerd implementeren van de Quick Scan waarbij de bruikbaarheid wordt gemonitord en waar nodig bijstellingen worden gedaan⁴.
3. Bij de introductie van het instrument en de instructie hierbij behoeven een aantal zaken extra aandacht:
- o Het doel van de Quick Scan dient explicieter duidelijk gemaakt te worden: waarvoor dient de Quick Scan en waarvoor niet? Enerzijds moet aan de reclasseringswerkers goed duidelijk gemaakt worden dat de Quick Scan niet het gehele vroeghulpgesprek c.q. het gesprek voorafgaand aan de TOM-zitting vervangt. Daarnaast is het van belang aan te geven in hoeverre de Quick Scan voor meer dan alleen vroeghulpgesprekken en TOM-zittingen gebruikt kan/mag worden (met name bij gesprekken waarvoor momenteel nog geen gestructureerd instrument bestaat, bijv. bij snelrecht).
  - o De ruimte die de Quick Scan biedt om van de vragen en de vraagvolgorde af te wijken:
    - De Quick Scan is bedoeld als leidraad, waarbij het van belang is op basis van kennis en ervaring eventueel noodzakelijke verdiepvragen te stellen. De reclasseringswerkers lijken hier nog niet goed genoeg van doordrongen, hetgeen mogelijk mede tot gevolg heeft dat men het recidiverisico en de responsiviteit lang niet altijd goed zegt in te kunnen schatten. Het benadrukken van deze ruimte voor het aanwenden van de eigen expertise is tevens van belang voor de acceptatie van het instrument bij de meer ervaren reclasseringswerkers. Zij ervaren een gestructureerde vragenlijst nogal eens als een keurslijf waarin zij onvoldoende hun professionaliteit kwijt kunnen, en staan daarom negatiever tegenover de Quick Scan dan de minder ervaren reclasseringswerkers.
    - Het belang van het stellen van alle vragen. Daarbij zou verkend dienen te worden of (en zo ja waarom) er mogelijk weerstand bestaat bij de reclasseringswerkers tegen het stellen van de in de pilot vaak niet ingevulde

---

⁴ Deze optie is te verantwoorden vanuit de gedachte dat een gestandaardiseerd, theoretisch onderbouwd instrument de voorkeur verdient boven de oude werkwijze.

vragen. Het is van belang deze weerstanden weg te nemen en zo te voorkomen dat vragen niet worden gesteld.

- Het al dan niet mogen afwijken van de vraagvolgorde (dit gebeurt nu vaak wel).
4. Als invoerprogramma heeft het de voorkeur dezelfde applicatie te gebruiken als bij de RISC.
  5. Om te voorkomen dat vragen niet worden ingevuld zou in het invoerprogramma “geforceerde invulling” ingebouwd kunnen worden. Bij digitale afname van de Quick Scan kan geforceerde invulling botsen met de eventueel toegestane mogelijkheid om af te wijken van de volgorde van de vragenlijst. Het belang van beide zaken dient dan tegen elkaar afgewogen te worden.
  6. Het invullen van het voorblad en de statische factoren door het arrondissementssecretariaat dient heroverwogen te worden. Indien het arrondissementssecretariaat dit doet, moeten deze medewerkers voldoende kennis hebben om alle vragen adequaat in te vullen (met name relevant met betrekking tot de delictcategorie), opdat controle door de reclasseringswerkers niet nodig is en dubbel werk wordt voorkomen. Daarnaast dient er zo min mogelijk tijd te zitten tussen het invullen van het voorblad en de statische factoren, en het moment waarop een afspraak voor afname van de Quick Scan wordt gemaakt. Hiermee wordt voorkomen dat tijd wordt besteed aan het invoeren van gegevens, terwijl uiteindelijk geen Quick Scan afgenomen wordt vanwege het heenzenden/overplaatsen van een verdachte.
  7. Het advies ten aanzien van het afnemen van de RISC (ja/nee) zou in de Quick Scan opgenomen dienen te worden. Dit is ten eerste in het belang van de uniformiteit die het instrument beoogt: bepaalde combinaties van de scores op recidiverisico en responsiviteit zouden automatisch tot een positief dan wel negatief advies over het afnemen van de RISC geprogrammeerd kunnen worden, met daarbij eventueel de gelegenheid om hier gemotiveerd van af te wijken. Het opnemen van het RISC-advies zou ook nodig zijn voor een eventuele derde pilot en voor een valideringsonderzoek van de Quick Scan. Verder kan deze (maar ook een andere) vorm van registratie van de RISC-adviezen inzicht geven in de werkvoorraad, omdat het aantal positieve RISC-adviezen een goede indicator zal zijn voor het daadwerkelijk aantal RISC's dat binnen een bepaalde termijn afgenomen zal gaan worden.
  8. Bij TOM-zittingen zou een ander moment van inzetten van de Quick Scan overwogen dienen te worden. Bij inzetting van de Quick Scan voordat het OM tot een transactie besluit kan de rol van het instrument groter zijn. Indien het huidige afnamemoment gehandhaafd blijft, dan verdient het de aanbeveling na te gaan in hoeverre de officier van justitie daadwerkelijk gebruik maakt van hetgeen op basis van de Quick Scan aan informatie wordt verkregen. Dit dient vervolgens ook goed duidelijk gemaakt te worden aan de reclasseringswerkers.